

Выходитъ во Львовъ що Середы
и Суботы (кромъ рускихъ святъ) о
4-й годинѣ по полудни.
Редакція и администрація підъ
ч. 15 пляцъ Маріїцкій.
Експедиція для мѣстцевыхъ пред-
приємствъ уряджена пз агентами
Т. Шевченка (улица Крика Ч. 2 на
І-й поверхъ).
Всі листы, посылки и реклами
надлежать пересыпти підъ адресою:
редакції в администрації "Дѣло"
ч. 15 пляцъ Маріїцкій.

Рівноправність руского языка.

Бще стоить въ живой памяти всѣхъ
сунный фактъ, що ц. к. Турчанське Стар-
оство звернуло рускому співцівникови ру-
скій языкъ и письма до сего староства
внесли сть завданьемъ, підъ строгостю
гризи, щобы тін письма и языкъ пред-
ставити въ языцѣ польскомъ, а пыткъ
желю канотути новий фактъ, що
ц. к. Староство изъ Підгайціхъ звернуло
поданье въ рускому языцѣ проєчному
безуспішно сть поученемъ, що поданье
слідуєнести въ польскомъ або пізмен-
комъ, лише не въ рускому языцѣ. Єсть
є новий доказъ, що певшина доли при-
надає познаніями часами рускому языкови
въ нашому краю.

Не суть то винятковий фактъ, бо и
въ іншихъ сторінъ доходять наслівни,
що рускій языкъ не може собі здобути
принадлежного права въ іншихъ урадахъ,
вижно же въ урадахъ політично-адми-
ністративныхъ. Супротивъ такихъ сум-
ніяхъ обильний мусимо пригадати вѣмъ,
куму єїдати належить, що рускій
языкъ після существуючихъ законій и
розворідженій починої мати пошуру рівно-
правність въ всѣхъ ц. к. урадахъ пз Га-
личини и Буковини.

Ініціація найвищого постановлення
рівноправності руского языка въ всѣхъ
ц. к. властяхъ и урадахъ въ р. 1861 об-
сягає въ оригиналіїмъ урядовомъ тек-
стъ слідуюче:

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 10 April 1. J. (1861) Allergnädigst anznörg-
dene geruht, dass unter Aufhebung der entgegenstehenden Bestimmung der Aller-
höchsten Entschließung vom 20 October 1852 (Justiz-Ministerialerlass vom 22 October 1852 Zl. 16571) sämmtliche k. k. Be-
hördens und Aemter, sowie die Gemeinde-
ämter und Magistrate in den zu dem che-
niglichen Lemberger Verwaltungsgebiete gehö-
rigen Kreisen Galiziens und in der Buko-
winia verpflichtet seien, ruthenische Einga-
ben, auch mit cirillischen Schriftzeichen,

Дѣло

angunahmen und der gesetzlichen Amtshandlung zu unterziehen, und dass es ferner sämmtlichen k. k. Behörden und Aemtern und insbesondere den Magistraten und Gemeindeämtern in den oben bezeichneten Kreisen Galiziens und in der Bukowina gestattet sei, bei Aufnahme von ruthenischen Verhandlungsprotokollen oder bei Hinausgabe von ruthenischen Erledigungen an Parteien sich auch der cirillischen Schriftzeichen zu bedienen.

Hievon wird das Oberlandesgerichtspräsidium zur eigenen Darnachhaltung und allgemeinen Mittheilung an die unterstehenden k. k. Gerichte Ostgaliziens mit dem Beifügen in Kenntniß gesetzt, dass obige Allerhöchste Anordnung auch den Gerichten in der Bukowina zur Wissenschaft für den inneren Dienst bekannt zu geben sei, dass Uebrigens die Verlautbarung dieser Allerhöchsten Entschließung durch die Lemberger-Zeitung bereits dem Lemberger k. k. Statthalterei-Präsidium durch das k. k. Staats-Ministerium aufgetragen und hievor auch der Herr Landeschef des Herzogthums Bukowina in Kenntniß gesetzt worden sei.

Се найвищє постановленіе обг҃щено
для суддів розпорядженіемъ міністерства
справедливості въ дні 21 цвітня 1861
Ч. 3297, для фінансовихъ властей, роз-
порядженіемъ міністерства фінансівъ
въ дні 25 цвітня 1861 Ч. 1907 F. M.,
а такожъ розпорядженіемъ державного
міністерства, о котрому вгадується въ вы-
ше наведеному текстѣ, для ц. к. Намісництва
а наглядно для підштадій въ
старості, — обов'язує до пыткъ, бо оно
не вістало нікимъ познайомимъ. Найви-
шимъ постановленіемъ змінене, а про-
тивно Арт. XIX основного закону въ дні
21 грудня 1867 утверджено вже бльше се
Найвищє постановленіе вилюємо
яко, що „одержава узнає рівноуправніє
всѣхъ краївыхъ языковъ въ школѣ, у-
радѣ и житю публичномъ.“ Въ інчімъ
не змінило сего припису розпорядженіе
всѣхъ міністрій въ дні 5 червня 1869
Ч. 2354, которымъ заведено въ урадахъ
и судахъ въ іхъ внутрішніймъ діловод-
ствѣ языкъ польський яко урядовий, а то-

вже въ тої причини, що въ §§. 2. и
5-ймъ сего розпорядженія виразно засту-
режено іннарушимостъ попередніхъ роз-
порядженій що до виношень правителствен-
нихъ властей съ сторонами приватними,
отже й іннарушимостъ више наведеного
Найвищого постановлення цвісарського, а
по друге и для того, що се розпорядженіе
въ р. 1869 Ч. 2354 віноситься лише до
внутрішнього языка урядового.

При такомъ станѣ рѣчи не підля-
гає нікому сумнію, що розпорядженіе
ц. к. Старости изъ Підгайціхъ подане въ
дописѣ въ Бокова супротивляє обов'язу-
ючимъ законамъ и що всѣ уряды, котрі
супротивляються примати рускій поданії
и отповідати на нихъ по руски, посту-
пають противъ више наведеного Най-
постановлення Цвісарського. Тожъ будобы
дуже на часѣ, щобы б. Експ. гр. Таффе
пригадати підвидніймъ своїмъ властимъ
више наведеній закону и постановленії
о рівноправності языка руского въ всѣхъ
урадахъ и судахъ и наказати имъ строго
пересторгти вѣхъ припинити и разъ
изъ всїхъ залишити самовільне поступованіе
съ рускими поданіїми. Попланованія ін-
шихъ правъ домагаємося сть цвілою річи-
стю и маємо надію, що интереси
сторони укажуть вѣхъ законій
средстї, щобы привернути пошануваніе
правъ Русинівъ черезъ всѣ власті и у-
ряды въ нашому краю.

ДОПИСЬ.

Зъ Бокова. (Підгасце ц. к. Стар-
оство въ рускій языку.) Зноки, съ якою
репностю бороните въ Вашій часописи
правъ нашого руского народа, пересыла-
ємо Вамъ втініє рѣшени ц. к. старости
підгасецкого, яко получить тутешній се-
ленинъ на свое руске поданіе о увільненіе
свого сына въ войска. Дословно ви-
чить оно:

L. 6354. Zwracam Proszczeniu Eusta-
chemu Poezyczajlo w Bokowie z rosz-
czeniem, iż podania o wyłeczenie z wojska
wraz ze wszystkimi załącznikami, jako

тину, на разъкрою икого небудь, бо кто
глядитъ на рѣчи, тому про форму байду-
же. Тенерь приходить другій степень
цивилизації: волосъ утинає, кучму про-
даєши жіоди або икому простому мі-
шуючи, а натигаєши капелюшокъ панській
за 50 кр.; шарашки въ куть, чоботы
съ ходивами, хотбы и „палтоны“ на-
бантъ а натигаєши сподін и штифлеты,
и... готовый шаничъ. Дівчина міцін-
ска — чому бы не мала хотѣти збетати
шапку? Твою самов драбину, що нею
міцнуетъ вишина, она вийде
въ панину. Бечешу, лисомъ підбиту, «ще
добра, куніла шідбіца за 5 ар., а мати
додала по неволи другихъ 5 ар., и ку-
плено панській плащъ, та хотъ уже під-
ходженій, але съ новими гудинами. Тихемъ сиродалося (щоби старій не ви-
дів) по трохъ то сего то того въ хаты
и докушилося черевики и парабельку —
и готова панина. Валедю показаєшъ въ мі-
сточку одинъ, такій демородний паничъ,
а вже за пыткъ паничъ яко гриби за до-
шумъ вилазить, тамъ що закима, 10 лѣтъ
по першому паничу міне, уже роїться
мѣстою паничами. А занітаєшъ себе са-
мыхъ, чи то залегута такъ ешого поступу
цивилизації, а певно прідете до того,
що въ тѣмъ залегута не іншихъ рускихъ
товаристъ шаконьихъ, але... паньель пи-
саринъ въ канцелярії. Pan pisar буде съ

Предплата на „Дѣло“ стоїть:
на цвілій робъ . . . 8 зр.
на поль року . . . 4 зр.
на четверть року . . . 2 зр.

Предплату наложити пересыпти
франко (найлучше почтовымъ пере-
казомъ) до: Администрація час. „Дѣло“.

Оголошенія приймаються по цвілі
6 кр. в. въ бѣдь одніє строчки печатної.
Ревізіація неопечатаній вѣльш
бѣдь порта.

Рукописи не звертаються толькъ на
попереднє застереженіе.
Подникое число стоїть 10 кр. в. в.

przeznaczone také i do użytku władz
wojskowych muszą być wniesione w ję-
zyku polskim lub niemieckim.

Ewentalne podanie uzupełnić należy
w myśl §. 39 ust. wojsk. arkuszem grun-
towym i kasiątką podatkową.

Podnosię 9 sierpnia 1880.

C. k. Starosta

Ziemicki.

Дуже радъ будобы мы дінатись на
подстайкъ якого §-у законій державныхъ
удѣлено намъ таке поученіе? Диважи
бо рѣчи! Грошъ рускимъ кровавымъ по-
томъ запраціаній — добрий, податокъ ру-
скоги крови такожъ добрий, а чому жъ то
руськое письмо не до ладу? Та для чого жъ
то до військовыхъ властей не можна пи-
сати по руски, а лише по польски, коли
їхъ урядовий языкъ есть інмецій, а не
польскій? А коли можна писати по поль-
ски, такъ чому жъ не можна писати и по
руські, коли рускій языкъ такъ само крас-
ивий якъ і польскій и військові власті
позвоній єго добре знати, хотбы для лу-
шого удѣлюніи науки екзекірки для
рекрутівъ? Такъ то, мимо порученія намъ
конституційныхъ правъ, нашъ рускій я-
зыкъ не має приступу до урадъ и Ру-
сінъ не може того робити, що конститу-
ція позвоніє, єго заразъ „поучаніе“ пи-
сати по польски, а рускій поданії зверта-
ти, або складають въ куть. До чого се
веде? Предѣс нашъ народъ вже изъ столько
розширеній и „поученій“, що звісно кон-
ституцію єму призначеніе людек право-
зекати свою народність и свободно ужи-
вати свого языка узінного рівноправнімъ
съ другими. Щожъ подумати бѣдь, коли
бѣдь староста, котре повинно шанувати
їхъ права, одержить таку бѣдній, котра
єсть що найменше заповідань правъ?
И на що єсть урадъ? Чи урадъ
для народу, чи народъ для ураду?

ЄЩЕ СЛОВО О РЕВІЗІЯХЪ.

Въ спрѣвъ решіїї предпринятыхъ
изъ селъ Кутківщина, о которыхъ донесено

Нікакій къ Іршамъ на латин-
ніківъ, що у нихъ „хочай скавининъ“
къ Глогинському языку и Пислѣкъ відуть
докрі очічний и оумікітній... але жъ
Латинського языка або Польского оумік-
еть, то южъ ѿ Пана простакъ“, однакъ
мы соневімъ не дінуємо въ тихъ сіль-
поселеніяхъ въ катедріи лекісії, шкі
не клагодати Божій єсть єдині скітло
Беса Ріхсбі“, наколи пригадаєшъ себѣ,
акій бути тогда станъ просівти тогожъ
духовенства и коли порівнямо єго съ
модною культурою нашихъ європейськихъ
паничній. Такъ и пр. мусінъ тогоды ві-
дадися спаціїнівъ наути, що „Опатство
ткало або ѿхідність на тѣхъ пані-
житъ, які скавининъ засні, а що скавин-
ії діди до Церкви Божої на сажній відуть,
на сокѣ мѣль скавиніс пристойнію, и
західнанію; Головъ и Король очічанію,
Руси оумытії, пазири шерѣлані, ба и
оуци если скотогорогъ єсть велики наїтъ-
слин на оуста могуть быти відъ ск-
авинії на передѣ пристрижні, и щ-
авія на ногахъ інай відуть чистои и
и діттані, але ходаки, або постоли
Личини, але шкіни коти або прін-
амікі сандалія паніцѣкъ покинінъ скав-
ининъ кождій мѣти до сажніїа
шескії“, — а въ „спілекментѣ“ до того

„Наказанії“ єще разъ наїтъ, що спа-
ціїніи къ серажинскахъ єкльмъ, ар-
хівъ

Давній звичай, а модна псевдоцивилизація.

Котру небудь назвали руску газету
въ руки, въ кождій жадѣ, що у неї не
є пропаганти, що ми темній и що циві-
лізація європейска дуже поволи Русині
врівняється. Ми, прощмо уже 50 лѣтъ, въ
інзідентії прожили и уже въ данихъ
їхъ за роївство нашого народа, скажемо
смільно тѣмъ, критикамъ: „Вы
постимъ, скиньте чорні окуляри, по-
глажте безъ упередженія а перевоютеся,
що той консерватизмъ позашкітній — хотъ
показу, що багъ уратованій колись то
нашъ народність и іфру — винаке пе-
редъ силами напоромъ цивілізації“. Вони
їхъ 10 лѣтъ назадъ въ інисі, що за-
вела! Ми маємо на очу нашъ малоз-
ідічній стаї, а інаже смільно:
вірші ізъ камізоля. Горе замъ ста-
расіїнімъ ізотамъ, шварварамъ, мі-
шанському капелюху чи кучмѣ, що у-
криває довгу волоси, где ужо панівни
натіпнія, залегута въ іншихъ рускихъ
товаристъ шаконьихъ, але... паньель пи-
саринъ въ канцелярії. Pan pisar буде съ

бело из Ч. 60 нашей часовни, одерка-
никофть и Е. Михалковского, окружного
также без всякой записи:

„Одногідно до постачання”
кота працового увагою Чеснту Радецьку
о увічненні слідуючого спростовання из
найближчої, чиєїсь, часопису „Діло”.

На артикуль узійшений як чистъ
60-го дня 2 (14) Серпня 1880 відъ напи-
сомъ „Донинъ Въ Кутковецъ“ а іменино-
научный си бѣзъ сабіцъ „За тьмыъ ѿзникла
інспекторъ окружный“ освѣдчую, же по-
даній точекъ суть цѣлкомъ ложній, же по-
ль засудимъ жиць піакой репнії не
предпринимимъ а въ Кутковець близ-
ше якъ відъ року вже не будимъ.

Зъ почетнисмъ
Емель Михаловскій
инспекторъ окружной²

Въ тойже самой справѣ замѣщущіе
голова *Gazeta lwowska* въ Ч. 191 по-
яснилъ, изъ котрѣмъ, между иными сказ-
алъ: „На подставѣ точныхъ информаций
насекомо запечатленіи, что въ протягу сего
веку бѣть тернопольскаго староства були
предложеніи лише двѣ реформы, а именно
6 червня учителя Антонія Рыбачика
и Микуличичъ, изъ причины промыслового
веденіи спородили книжокъ безъ на-
значенія упомяненія и днія 17 червня изъ
учебніцъ учителя Рогозинськаго и
старшина Василя Болюха изъ причины у-
чебнаго подпорѣнія, что занимаются
хозяйствомъ сконфискованои ц. к.
Прокуратурою державною во Львовѣ бро-
туры; Письменникъ Владимира Великого.
Обѣ тѣ реформы предприняты изъ поруче-
нія ц. к. старости урядникъ, а не ин-
вестigatorъ щабль Михаловскій, который съ
данными фактами не булы въ никакой стыч-
ности“.

Мы мусимо замѣтити, что иль дописи
Куткенецъ совсѣмъ не будо сказано,
удьтобы инспекторъ окружный робить
зевики у селянъ. Если Gaz. lwowska хоте-
ло иебудь писати о „Дѣлѣ“, зволить пе-
печатати почереду нашу часопись, а не
бѣувати намъ того, что Gaz. Narod.
удно подала. Вирочѣть радуемся, что
права наши порушенія выкликала пояснени-
е стороны интересованіи. Замѣтимо еще,
что тиоки N. fr. Presse подала дни 8
(20) с. м. оригиналну корреспонденцію
з Тернопольщиною, изъ котрой такожъ
сказано, будьтобы инспекторъ робить ре-
зиню изъ Куткенціяхъ. Сирана теперь въ
дѣлѣ загадкѣ поясненія, однакожъ мы спо-
вѣдавши бѣть урядову Gazety lwow, ще
в другихъ віажившихъ поясненіи, такъ иль
остаточно дѣло не въ тѣмъ, кто предирини-
чавъ резиніи, але иль тѣмъ, чи резинії

тбулил законю и для чого при тыхъ
ренизіяхъ забрано книжки „Преслѣтъ“
і тов. „Ім. Качковскаго“, котрѣ преды не
бути забороненій, а противно, икъ многї
быть выданъ „Преслѣтъ“, настѣнъ до ужит-
ку для молодежи школьнаго урядово по-
лученій? Хотѣлибы мы такоже, винати,
ан чого, если „подозрѣніе“ будо уважа-
дено, ренайи не предоринуть накликан-
ный до того судія, але политичній уряд-
никъ, который только вынѧтково, въ слу-
жбахъ, закономъ, точно означныхъ, може
мати право робити ренайї? Дальше при-
даємо, що не только въ Тернопольскомъ
край, але и въ Вербовиці, (коло Будз-
ова) вщѣ далеко передъ напечатаньемъ
„Посланника“ робить вйтъ Сень разомъ
ъ кандаромъ ренайю у селянина, у ко-
рого забрали право дозволеній чиела
Батьківщина“. Поминувши самъ неде-
яльный спосбъ переведеня такої ренайї,
уско замѣтити, що въ той спосбъ впо-
чеси и темний нарбдъ переспідченъ,
удътобы кожда книжка руска була чимъ
законнымъ и заказаннымъ, черезъ що
тетрапузевъ нарбдъ бтъ прослѣтъ въ
бюдомъ языці.

Тоже було бы дуже пожаданымъ, чтобы урядова *Gazeta lwowska* близьше по-
спишила ѿту ту справу.

При той случайности „остерѣгаемо сѣхъ и звертаю увагу на то, що „Попанникъ Володимира Великого“ есть книжочка заборонена, котрои павѣть неспѣшне посѣданье, икъ показують факта, може принести вѣй наслѣдства, а бодай непріятности, що про тое кождый попинень остерѣгатися передъ сею брошуркою.

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорська Монархія.

(Объявлѣніяности австрійскихъ на-
одовъ въ Italia irredenta.) Сердь одноду-
нныхъ, ширыхъ а такъ величавыхъ обла-
бъ привлеканости всѣхъ австрійскихъ на-
одовъ до своего Цѣсаря въ день его 50-ыхъ
родинъ озвався лише одинъ немилый тонъ
— Тріестъ, который зновъ пригадавъ на-
блюдему дѣятельность Italiï irredentae. Пѣд-
астъ уроочнаго обѣду въ день Цѣсарскихъ
родинъ даного въ Тріестѣ знайдено въ
толовѣмъ накрытию двѣ картки, на одной
изъ нихъ була нарисованна шибеница съ па-
исами и стихами. Пѣднисало було: Il cir-
colo Triestino Garibaldi. Картки були лито-
графованы. Не ма ніякого сомнѣнія, что ти
артки походили отъ членовъ Italii irreden-
te, которая, якъ видно, не перестає закидати
вой сѣти на Тріестъ. Заразъ зараджено
иследій арестована, а въ одной изъ зна-
чайшихъ кавядри мали знайти коміромиту-
чай панеры. — Илюминациія въ Тріестѣ въ
честь цѣсарскихъ уродинъ вышла дуже ну-
жданно, а коли вечеромъ переходила вой-
скова музика по мѣстѣ, пущи потары, вѣ-

двохъ мѣстцахъ коло позицій на улицы Via Nuova и на Battiglio Vecchia. Кто поднимутъ петарды, не доѣдѣтъ. Въ каждомъ случаѣ показуютъ тѣ факты, что пріурендентъ италійскій ю разъ больше ширятъ свою спиратореку пропаганду въ Тріестѣ и въ Австроії, муситъ звернуть на се бачибши увагу, якъ доси.

(Гр. Тағифе а ческій университете). Передъ вѣлькомъ дніемъ замѣненоно для ческого университету двохъ надзвычайныхъ профессоровъ съ выкладовыми лѣкциями ческимъ — выездными профессорами при томъ же университѣтѣ. Се частково увѣдомленіе ческого элементу даже вразило Нѣмцѣвъ. Они боятся, что коли въ той способѣ подальше, ческій профессоры будутъ мати большість въ сенатѣ университету, а тогда университетъ изъ Праздъ станеся цѣлкомъ не на половину ческимъ, якъ доис жадалъ Цети.

(Вѣсти изъ Босніи и Герцеговины.) Захваченные въ руки турокъ країни доходятъ вѣсти, что дотеперьшна администрация сихъ країнъ не могла зъединити собѣ симпатіи у тамошней людности за то задалъ того, что за мало уязвилъ славянскій элементъ. Але и макометанська людность ненавидѣна и выслала депутацію до Цѣсаря о справедливости и ласкаве знесеніе дотеперьшнои системѣ находичною въ рукахъ дуже перепажено и мещанихъ.

ЗАГРАНИЦЯ

Россия. Зъ Петербурга насыпь урядова вѣдомствъ: Указъ царскіи зноситъ найвышшу розпорядтельну комиссию и III-е отдѣленіи тайной царской канцеляріи и становле нове министерство почт и телеграфовъ. Гр. Лорисъ Меликовъ именованый министромъ справ внутрѣшнихъ а ген. Черевицъ, д-теперъшній управитель III-го отдѣлу тайной царской канцеляріи подсекретаремъ стану при тѣмже министерствѣ. Дотеперъшній министръ справъ внутрѣшнихъ Маковъ, именованый министромъ почт и телеграфовъ и шефомъ департаменту чужихъ вѣроисповѣданъ; тайный советникъ Кохановъ именованый адъютантомъ министра справъ внутрѣшнихъ а Мартиновъ усуненый зъ той посады. Такон замѣны внутренной администрации царствѣ россійскому зрадувалися не толь Россіяне, котрій чувствували на себѣ такій гнетъ самоволіи царской тайной полиціи але и всѣ цивилизований народы, бажаю свободнѣшшаго житїя нѣдданымъ самодержавіяного царя. „III-е отдѣление тайной царской канцеляріи“ — будо институцію ніяне годаююся съ поступомъ цивилизации въ Европѣ, съ понятіями державы въ XI столѣтии — III-ый отдѣль будь унікатомъ въ Европѣ, ботайна поліція руководила внутреннюю политикою царства россійскаго а начальникъ III-го отдѣлу тайной канцеляріи макъ щоденныи до ступъ до царя и зъ своего становища макъ першество передъ всѣми прочими органими правительственныеыми. Наші читатели будуть навірю цѣкави знати историчны развой той тайной царской канцеляріи, отъ мы коротеско его подамо. Институція та для такихъ цѣлій, для якихъ она въ поганѣмъ часѣ существовала, пѣтъ въ

дена доперна за Петра Великого, кога беше при перевождению реформъ спрягатъ събру тъ консервативныхъ масахъ народа. Но XVIII. вѣцъ роля тайной канцелярии беше крѣпка и росла. Петро III., хотѣлъ скрати собѣ популярностъ, зибът беше тайной канцелярию, але незабавомъ она на него не встала называються при Екатеринѣ II. а Павелъ "тайною експедицію", при Александъ I. "министерствомъ полиціи" а при Николаю III-имъ отдѣленіемъ собственной имп. "Политическому отдѣленію". Яко за Петра Вел. тайна канцелярия здѣжаласъ ненавистното народа такъ и до найдовѣйшихъ часобъ тамъ осталасъ "политичната полиція" все възможната у народътъ россійскихъъ тъ прорѣтъ крѣпостною. Згадати только на атентатъ тъ погибою. Згадати только на пытката головы противъ начальниковъ III-го отдѣленія. За начальника Александра II. именно по р. 1860 г., по выстрѣлѣ Каракозова на цара, III-го утвѣдѣнъ подъ начальствомъ гр. Н. А. Шувалова стаюся центромъ вси възмущеніи политики Россіи. На ласку и цементъ III-го отдѣленія були здани не только анархистския революційниятъ элементы, але всяки прокреатисти, оппозиціи правительству, проста краткотъ міністративныхъ чинностій. Такъ сталъ мусінъ только множити "преступническіе государственныхъ" и дѣлство наложилъ на нихъ таку силу, что она въ послѣдніихъ годахъ кухею и динамитомъ встрага до рохнавѣльми основами строю державы Россіи. Гѣркіи плоды для цара и его же ушишній принесли обиждана суду, затворъ, печати, науки, заборона родного языка и канцеляріи-міліонополому народа... Лорис Меликови, который принялъ къ себѣ марк. III. отдѣленіе, удалось изловить при зноести тую институцію. Цари послушали Лорисъ Меликова и освободили народа россійскій отъ ненавистнаго III. отдѣленія тайной канцелярии.

Двомъ преступникамъ политическому засужденнымъ черезъ военный судъ пригнѣзъ на шибеницию замѣнилъ царь кирпичной роботы въ каторжѣ.

Зъ причины заменованія гр. Лариса Меликова министромъ сиразъ внутрішніхъ прибрали велику праводоподобность зѣтъ : близькъмъ знесенію стану облоги воинскіи судить, о змѣнахъ въ атрабуціи генерал-губернаторовъ и о иныхъ реформахъ въ администраціи.

Якъзвѣстно, на подстанѣ уезда щербаковскаго зъдня 5. цѣлтина заѣздаѧ А. Милковъ бѣ вѣхъ губернаторомъ спрашиваніе о особахъ остающихъ подъ извѣромъ полиціи. Якъ телеграмъ изъ Петербурга идѣ дн. 22. с. и. доносить, что вездеси тѣ же надѣбши и будуть вывозить залагоджей.

Англия. Зъ Ирландії надходить ли
непокойчай вѣдомости. Дна 15. с. ѿ
гтигу въ Кильдаръ депутатскій Дамъ
зъ сторонництва "умѣркованыхъ" разо-
чиншовникамъ ирландскимъ зробити стѣну
(змову) на велику скалу въ совсѣхъ мѣ-
стахъ платити чиншъ. Гарнизонъ ирландскій
числить теперъ 33.000 людій, а тое неизу-
чай выбуху повсталия за слаба сила. Въ из-
латѣ высокой заявки правительство, що въ-
гитацию въ Ирландії ужасные грохчи
спокоски, але не намѣряе заводити таки
средствъ выплатковыхъ. Тадею обезпечу-
ваніемъ бууть тамъ достаточни з прат-

не пойшовъ до школы? „Proszę Pana
перебить за него одинъ паничъ, „w
chodzi w żupanie, ta tak go bardzo wczor
obchlapał, co go musiał dzisiaj wyżmyk
a tera go suszy“. Такъ говорить лип
той, чо прійшовъ вже до повнои сам
вѣжи, чо блюза то не жупанъ.

Тая борба межи станомъ давно простацтва а модною цивилизацію залишила у всѣхъ майже нашихъ мѣсточкахъ. Ми приглядалисъ їй на п'ятьдесятъ шагівъ Ярославъ и Хиронъ акж до Синицы и Заліщиць, та спостерегли веюды одинаковий результатъ, т. е. рѣшучу побѣду цивилизації; рѣжници лиши тата, чи іль меншихъ мѣсточкахъ старосічніи тут'їшніе держатся, черезъ що поступає спиняюся, такъ що тамъ доверзія прийшли до каміонаў, коли мѣжъ тымъ въ болішихъ, уже панічами роїться.

Щожъ патріоти рускі на тое?
Мы тѣ нашої стороны тѣшилибы
такимъ начинчмъ, кобы не тое, що: 1) та-
кій начинчъ не має ніякого образованія, и
засадъ, ни сїбдомости того, що годите
и що не годите, що бѣть працювати и
узвѣ и не хоче, а тымъ самимъ пустите
на людску кризду и на дорогу ховану
2) що тратить сїбдомость своєї народно-
сти, позавинь руске а простацке у неї
того само, бѣдурався бѣть бѣть свого на-
роду, зиспиняючи всіхъ и збоготворюючи

вемлю батьківску пуститъ скоро изъ жи-
довскій руки а може не одніа изъ них
пойде на старость съ кистуромъ изъ го-
линовскихъ хатахъ, коли не стане саж-
жидамъ воду носити; 3) що съ тѣхъ
гирится у него и вѣра, єдна вѣра,
що бы его еще бѣть погибель даровалъ
гла и любовь до своего обрида. Тоже лич-
намъ робитея, коли споглинецъ изъ
матеріаль до руского пролетаріату вѣ-
щањского и думаемъ, що споглинецъ
спинаги всѣми силами постула гале-

— Нещасливий случа́й на англійських жалезніцахъ. Зъ официальныхъ відомостей, що зъ причинъ нещастій отміченої протягу 1879 р. погибло 1032 людівъ, зъ раненихъ було 3513 людівъ. Въ часъ трагедії вже въ тисъ пасажирівъ (після мосту на Тіфф) і 452 особи за службою жалізничної. Решта 420 людівъ утратила життя після смерті членівъ або черезъ самоубість. Понеже число пасажирівъ відомо лише навколо роцівъ около 662,732-890, то крім падзе одинъ убитий за 3,517,000, зъ раненими на 430,000 душъ.

Ц. к. прив.

АЦІЕНДА АССИКУРАТРИЦЕ

ВЪ ТРІЕСТЪ.

56-е заключеніе рахунковъ за рокъ 1879.

Доходы.

Резерва премій по потрученю всіхъ росходовъ зъ 55-го закрытия рахунковъ перенесена:

за зр. 518,646.485 отпевихъ обезпечений

за зр. 1,528.543 транспортовихъ обезпечений

Резерва шкодъ перенесена зъ 55-ого закрытия рахунковъ:

за неуправильній огневий шкоды

за неуправильній транспортовий шкоды

Доходъ зъ премій зъ заключеныхъ 151.539 договоровъ на:

зр. 803,344.561 обезпечений оть огня

зр. 84,077.835 обезпечений транспортовихъ

зр. 10,101.584 градовихъ обезпечений

Доходъ зъ капіталовъ, по потрученю процентовъ, припадаючихъ на секцію обезпечений на житє

Доходъ зъ трехлітньої операції на житє (согласно съ билинсомъ)

зр. а. в.

786.180	25		
9.014	30	795.194	55
62.000	—		
13.000	—	75.000	—
2,217.912	89		
281.128	58		
183.236	03	2,682.277	50
223.986	15	41.710	80
		111.407	13
		3,705.589	98

Розходы.

Шкоды въ 1879 роцѣ по потрученю реасекураційної часті:

за огневий обезпечения

за транспортовий обезпечена

за градовий обезпечена

Реасекурація по потрученю ристоріовъ и розходовъ:

за огневий обезпечения

за транспортовий обезпечени

за градовий обезпечени

Резерва премій за важій ще 31. грудня 1879 р.:

зр. 520,142.906 обезпечений оть огня

зр. 1,174.389 обезпечений транспортовихъ

Резерва за неурегульованій ще 31. грудня 1879 р.:

огневий шкоды

транспортовий шкоды

Пропізії, належності агенгівъ и кошта на аквізіції:

за огневий обезпечена

за транспортовий обезпечена

за градовий обезпечени

Емблементи дирекції після §. 30 статутовъ

Плата урядниківъ бюро центрального и філіальнихъ бюръ

Порторії, кошта подорожні, пасмъ убикній, доходовий податокъ, отписані сомнітливихъ контовъ

Страт въ інтересъ 1879 року

До резервового фонду, котрий 1. липня 1879 року виносили

дописуєся: зиски зъ акцій оть 1878 р., держаний въ резервѣ по мысли §. IV. статутовъ товариства такъ що кошта того же виносити теперъ

202.823 4

СТАНЪ МАЕТКУ,

предложенный и выказанный на загальному зѣбраню акціонеровъ по мысли §. 224 загального торговельного закона.

Активы.

Въ запискахъ довговихъ на 3383 акцій, на котрій уплачено по 300 зр. готівкою, когдѣ записъ по 700 зр.
Въ вселахъ и довговихъ запискахъ, платныхъ въ розличныхъ
кільцевостяхъ изъ краю и заграницею
Въ реальностяхъ изъ Тріеста зр. 1,719.300
" " Венеція 503.000
" " Відні 223.000
" " Будапештъ 590.000
" позичкахъ въ гіпотеку
" державнихъ и др. публічнихъ паперахъ
" позичкахъ на пасмъ житевій и на пережитіє
" готівцѣ въ касахъ изъ Тріеста и въ касахъ репрезентантії
" позичкахъ належностіхъ оть рбжнихъ кредитовихъ заве-
день и амортизаційнихъ товариствъ изъ краю и заграницею
" інвентарь, іменно же: изъ мебляхъ, огнеревіалахъ іздахъ,
" картахъ суши и моря, папіяхъ, папіяхъ центрального бюро
" філій изъ краю и заграницею
" дебіторахъ підъ рбжними титулами
" сальдо зъ рахунковъ зъ всіми філіями заведенихъ въ краю и
заграницею

зр. а. в.

2,368.100-00

1,642.444-78

3,035.300-00

10.850-00

934.222-11

400.559-15

125.060-00

392.268-64

65.250-00

386.116-42

980.800-60

10,340.971-70

Пасива.

Въ акційномъ капиталѣ, складаючомъ зъ 4000 акцій
по 1000 зр., зъ котріхъ однако стягнено 617 акцій
для того емітовано 3383 акцій въ цінѣ зр. 3,883.000-00
Въ резервѣ премії: за огневий обезпечени*) 562.781-00
" " транспортовий обезпечени 2.447-88
Резерва для неурегульованихъ шкодъ:
" въ огневомъ обезпечени 52.000
" въ транспортовомъ обезпечени 13.000
" въ обезпечени на житє 45.000
Въ довгахъ гіпотечнихъ, тажачихъ на реальностяхъ товариства
Въ резервовомъ фондѣ секції обезпечений на житє 5,909.558-37
Въ емблементахъ дирекції 0.000-00
Въ коштѣ зисківъ и стратъ 25.067-80
*) Портфель будучихъ премійніхъ ратъ виносить 1,012.000 зр. 10,340.971-70

Тріестъ, 1. червня 1880.

Стали директоры: **А. Вардашка. Ц. Ф. Бургеръ. К. Гольдшмідтъ.**Заступники директоровъ:
Е. Гаштейгеръ. Г. Норента.Ревізоры:
А. Клеменчичъ. М. Пристеръ.Генеральний секретарь:
Георгій Фортманъ.